

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Gönczi Tibor grafikája: Boldog Karácsonyi!

Cserkészbál 2012: Az ötvennegyedik!

- Az utolsó hét. A bál napja. Az öröm krónikája -

Emlékszik-e a kedves olvasó a múltkor megemlített „az idén nem!” szinte félelmetes kijelentésre? Hát ez eddig mégsem tudott teljesülni. A legtöbb *nem*-ből igen lett, és szépen-sorban megtörténnek a kolóniánk hagyományos eseményei.

Tulajdonképpen nem is olyan bonyolult munka egy cserkészgála megszervezése sem. Az egyetlen nehézség akkor jelentkezik, ha nincs segítő kéz, vagy ha ez bőven akad is, de nem alakul ki egy stabil, harmonikus légkör a dolgozók közt.

Az idén megint győztünk! A sok akadály ellenére, az ország mérték-telen viszálya zsákutcájában forgólódva egy bált rendeztünk igen elérhető áron, anélkül, hogy bármit is kihagytunk volna! Gusztusos vörös és arany színű meghívót terveztünk s küldtünk szét, takarítottunk, zsenge zöldággal és virággal díszítettünk, izléses árnyalatba borítottuk a ter-

met - nagyon kellemes hangulatban ment a munka. Zökkenőmentes programot állítottunk össze, gyakoroltunk - és végül megelégedett nyugalommal vártuk vendégeinket!

Feltűnően sokan jöttek el! Elkelt az összes vacsorajegy, teltház volt! Öröm volt nézni a zsúfolt termeket, s még nagyobb boldogságot jelentett az emberek vidámsága, a pillanatig sem lankadó hangulat s főleg az, hogy megünnepeltek mindent, amit kaptak!

Hölgyeim és Uraim: Áll a bál!

Folyt. a 2. oldalon

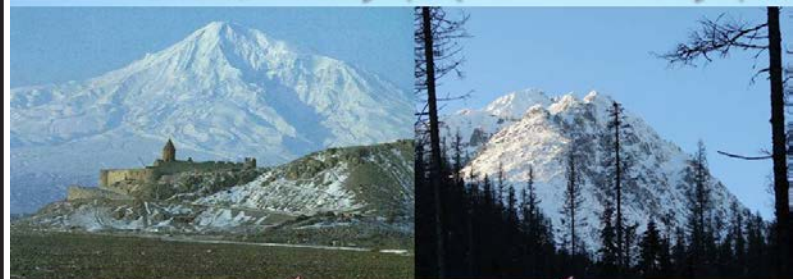
Jelképes hegyek karcoklják az eget. Mindkettőjüket látni a vérző, az önkényes, arrébbtolt határok másik oldaláról. Gyakorlatilag majdnem száz éve, mindig, minden nap, akár egy állandó s nem lazuló krízis kegyetlen emlékeztetőjeként. Mennyire ragaszkodunk hegyeinkhez, az őrző köregeteg, a föld bástyákként emelkedő szilárdóságához! A természet várai árnyékában otthont érzünk, s ha az nincs, ha azt is elveszik tőlünk, ha népeink adták életüket, ha nagyszüleink félték, ha gyermeke-

ink is folytatják a jogos harcot - e hegyek magasztos csúcsai aljában gondoljuk át újra meg újra s fogalmazzuk meg az esetleges jövőt is. A kő marad... Alatta múlik az idő, az élet, kihalhat a Nemzet is, de jönnek a felfelé meresztett új szemek, a bennük visszafajtott könnyekkel.

Sokkal odébb még sok tűz lángol. A magyaroké, az örményeké, a szikráik harsogva pattogják a továbbadott üzeneteket, a még teljesítendő feladatokat.

Zólyomi Kati cst.

LELKI SARKOCSKA

ARARÁT

TÁTRA

A történelmi
Örményországban ...

A történelmi
Magyarországon ...

Havi „HUFImondat”:

„A jövőt többféle módon lehet megnevezni:
A gyengék - elérhetetlennek,
a túl óvatosak - ismeretlennek,
a merészek viszont - lehetőségnek!”

Victor Hugo

Olvasunk... és gondolkozunk

A Tátrától az Ararátig

A cserkészet a lélek egyik leghatásosabb orvossága! A cserkészélet kedves rutinoknak nyújt keretet, máskor pedig a váratlan élmények lágykezü kovácsa. Egyszerűen ott kell lenni ahhoz, hogy egyes események főszereplője légy. Azért is, hogy utána elmesélhesd, mi történt.

Kedves, hivatalos meghívót kaptunk kézbe. Október 24-én Lomniczy Mátyással cserkészenyruhákat öltöttünk, és ártobogtunk a meleg városunk erein az Armenia utcáig. Palermo e kis része különleges mikrokozmosz! Amerre nézel örmény egyesületek, székházak, iskolák, templomok, tornatermek, éttermek! Nagyon kíváncsiak voltunk: vajon milyen lesz az örmény cserkészközösség évfordulói megemlékezése? Vajon hogy fogjuk átélni az idegen nyelvű szertartást? Ez egy kitaratóan retorikus kérdés: a miénk, akik évtizedek óta tartjuk magyar nyelvű foglalkozásainkat, műsorainkat! Milyen lesz „nem érteni egy szót sem”? - Két utcára találtunk parkolóhelyet.

Az *Asociación Cultural Armenia Eduardo Seferian* bejáratnál díszgöngyölgőbe öltözött mosolygós cserkészek örvendtek nekünk. Önfeledten vidámak voltak! A 3 örmény csapat minden korosztálya képviselve volt. Azonnal megtörtént a balkezes cserkészkézfogás, a tisztelgés, és egy hozzánk beosztott vezető bekalauzolt a nem tágas, de modern, elegáns földszinti előadóterembe. Ott már remek hangulat uralkodott. Mindenki arckifejezése kellemes, melegen befogadó volt.

Leültünk. Mi is mosolyogtunk! Semmi sem volt idegen. Kezdetből fogva az volt a benyomásunk, hogy otthon vagyunk, a Hungáriában, beszámoló előtt. A helyiség élén elől mikrofon állt, meg egy bak. Halk háttérzene szólt. Tüstént, pontosan, a közismert tévés újságíró, Luis Otero jelent meg. Azonnal megtudtuk, hogy cserkésztiszt ő is. Öt kérték fel a műsor levezetéséhez: jobb nem is lehetett volna! Kellemes hangjával, precíz kiejtésével és spontán humorával határozottan elbűvölt mindnyájunkat! Rádöbentünk (nyilván nem első ízben) a „rokonságra”, a valóban közös értékekre, az egyenruhánk mondanivalójára, a nyakkendőink változatosan káprázó, de azonos értelmének lényegére. Arra is, hogy milyen hasonlatosság támasztja alá hazáink történelmét! Két nemzet, két kegyetlen sors! Az elhangzott szavak csupán ismét kihangsúlyozták a tényeket: az elcsatoltságot, a szétszórtságot, a török hódoltsággal kapcsolatos múltat, a történelmi határok megsemmisítését, a háborúk holokausztját.

Az Ararát az örmény nép szent hegye! Igazi történetek, de ős legendák is fűződnek hozzá. Még mindig megvitatott a nagy hegy oldalán nemrég felfedezett Noé bárkája bibliai méretű alakja! Ha hegyek elvesztéséről esik szó, logikusan Kárpátaink jutnak eszembe, vagyis varázsos, megvédő láncolata. A magasba való emelkedés, a kilátás! Pontosan ezek a szavak merültek fel az örmény cserkészet 100. évfordulója beszédeiben, mottóiban is: „Emelkedj és emelj!”, vagy „Szükségesek-e az ellenségek ahhoz, hogy megerősítsd azt, amiben hiszel?”, és „Csak addig használd a szavakat, ameddig végleg elkopnak!”

A törökkel való viszonyunk is mélyen sorsrajzoló volt! Azonosan, kb. száz éve változott meg mindkét nemzet történelme: az örmények megszárlása és a mi fájó Trianonunk! A határaink megváltoztatása! Mennyi ismerős nyelvezet, fájdalom, érthető bosszúvágy, szétszóródás és a nélkülözhetetlen megmaradás igénye: az emlékezet! Még a sebeink gyógyításához felépített eszközök is hasonlóan. Két lélekben rokonszenves nép összekulcsolása...

Annak ellenére, hogy volt mit megemészteni a hallottakból, a lelkület mégis vidámmá vált. Játszottunk, énekeltünk, a múltat s a jelent áttekintő filmeket, izlésesen összeállított képvetítéseket nézhettünk meg. Régi ismerősökkel találkozhattunk, megosztott kalandokra emlékezhettünk vissza... Nos, egyáltalán miben különbözik meg a két táj, a két faj? A Magas Tátra meg az Ararát? Mindkettőt leszakította a sors, a jelentős hegytetőket, a vonulatokat... Azóta Felvidékünk 23 vára néz fel a magas csúcsok havára, és vár... Mint ahogy az örmények is várják az igazság napjainak bekövetkeztét. Száműzetésben, messze a hegytől, a földtől, a kis új harcos katonák szerencsére állandó leváltását figyelve. Lesben!

Az est alatt felszóltak különböző, csontig átszellemült cserkészezők: férfiak, de asszonyok is. Míg figyeltem az örmény szavak lejtését, észrevettem azt is, hogy abban a pillanatban nem az volt a lényeg, hogy megértssem őket, hanem az, hogy szívem mélyéig hatott a hangulat, az évforduló jelképes fontossága! Az elvek, amelyek nemzedékeket haladnak túl, megfogalmazásuk óta élnek bennünk, cserkészekben. Az örmény sorstestvéreink is a cserkészeszméhez fordultak s ragaszkodtak ahhoz, hogy a diaszpórában a fiataljaikat is meg lehessen tanítani az igazra.

A velős szertartáson jelen voltak az örmény hatóságok és küldöttségek, a nagykövet, a cserkészcsoportok (a Homenetmen Ararat csapat, a Mekhitarista Iskola San Vartán csapata és a Gral. Antranig). Az INSA/USCA egyesített argentin cserkészkörület vezetői gárdája nevében háborzongatóan szépen beszélt Gerardo Mattei, Argentína fő vezetőtisztje.

Tartalmas, léleképítő és érdekes volt! Hiába, ahol több cserkész találkozik, ott minden fogalom rokonságra utal, ott biztonságot lehet érezni. Nem lehet szó elkülönítésről, mert valóban az „emberebb-emberek” őszinte meggyőződése nyilvánul meg!

Zólyomi Kati cst.

Olvasólevelek

Két levél a Regösöket illető üzenetekkel:

Kedves Trixi!

A táncfesztivál csodálatos esemény volt, mind a fellépők, a koreográfia, a zene, a megszervezés és az egész est hangulata miatt is - örülök, hogy ezt megörökíthettem!

A Cserkészbál értesítőjét is köszönöm, olvastam is róla, de sajnos nem tudok részt venni, ill. november 3-án sem, mivel október 31 és november 16-a között Budapestre utazom családlátogatás miatt.

De a közeljövőben igen örülnék egy találkozónak - akár egy magyar ünnep alkalmából, vagy egy táncos eseményen. A többi ismerősömről nem tudom pontosan, mik a terveik, de én egy évet még itt akarok tölteni Buenos Airesben, így biztosan találunk egy időpontot.

Üdvözlettel,

Andai Szilárd (*)

(*) Szilárd magyar fiatalember, aki jelenleg itt dolgozik Buenosban. Csodálatos képeket készített a Táncfesztiválon és megajándékozta vele a Regösöket.

Makovinyi Tibi tánctanár Gaál Laci bácsival

be a 89. születésnapját. A fotózás után 3 nappal indult vissza „ithonról, haza”, Uruguayba. Közel voltatok a lelkemhez!

A napokban, egy 100 éve épült ház lépcsőházában láttam a mellékelt idézetet és úgy megérintett, hogy lefényképeztem. Itt is közel voltatok a lelkemhez (*). Ebből az érzésből küldök most Nektek is sok szeretettel.

Puszi Mindannyiótoknak

Hart Zsóka, Budapest

(*) Az idézet Kiss Józsefkoszorus költőre vonatkozik, aki 14 éven át az említett házban élt és ott is halt meg 1921. december 31-én. Szerk.

Kedves Zsuzsó!

Nagyon örültem a kedves soraidnak. Szinte nem múlik el nap úgy, hogy ne gondoljak rátok. Egy videón gyönyörködtem a fesztiválotokon a Facebookon (Edi tette fel), amit a Duna TV is közvetített. Ott láttam a Magyarországról vendégeskedő táncanárokat, majd néhány nap múlva egyikükkel Budán találkoztam, ahova Gaál Laci bácsit kísért el, aki itt töltötte

CSERKÉSZBÁL...

Most néhány, számomra kimagasló, a bál alatt adódott helyzetet elemeznék. Ezeket nem lenne szabad elfelejteni. Már a nyitánynál azt hittem, elsírom magam: a zászlós cserkészek bevonulása alatt mindnyájan együtt énekeltük el szeretett indulónkat! Rendkívüli pillanatot éltünk át. A hagyományos palotást

Folytatás a Hufi 1.o.-ról

▲ A cserkész sorfal

◀ Palotás

Ez után a színpadon az elképzelhetőbbnél is vidámabb néptáncjelenet következett: Mátyás István Mundruc kalotaszegi táncos emlékére jártuk. Olyan hangulat kerekedett, hogy utána két páratlan pillanatot játszott meg szinte az összes jelenlévő: egy irtó frappáns csárdássorozat indult, majd később, a regös táncosok és zenészek (ütőhangszerek, dorombok, gitárok és hegedűk) előadásában pedig élő muzsikák moldvai magyar táncház alakult. Bevallom, nagyon régen láttam ekkora csoportos mulatozást!

kedvesen adta elő hét fiatal pár, s az utána szokásosan megtartott magyar-spanyol díszbeszédnek nyíltan rámutattak a mai napok valóságára, az őszinte érzelmek és elvárások tartalmára, arra a szinte egyedülálló tudatra, amely előre hajt minden cserkészvezetőt: magyar emberebb-emberként úszni az ár ellen! Volt jópofaság is: mindenki vidáman vette-gyűjtötte a szavazatait, hogy éjfélkor díjazhassuk a legjobb díszmagyarokat, a legelegánsabb öltözötű párokat is, mert mind a fiatalok, mind az idősebb generáció elegánsak voltak!

Lomniczy Mátyás és Benedek Zsuzsi konferáltak

Nem kell ok a jókedvhez!

▲ A Mundrucban táncolók

BÍBORPIROS

Magyarországon őszi levelek hullottak; minálunk tavaszi bimbók nyílnak!

Október 21. Késődélutáni tavaszi vihar. Ömlik az eső a Buenos Aires-i magyar közösség Hungária egyesületére. A főbejáratnál esőkabátos-esernyős embernüzség keletkezik. Egyesek a legnagyobb nyugalommal, míg mások viszont szaladva ugranak be az előtérbe. A díszterem ajtaján túl három asszony - Gorondiné Meleg Judit, Beisné Mocsáry Anni és Lajtaváry Mária - nemzeti szalaggal, műsorfüzettel és mosollyal fogadja az érkezőket. Aránylag elég gyorsan minden szék foglalt.

A legtisztább Forradalom hangjai ismét felszólalnak Argentínában. Az argentin himnusz betölti a helyiséget, de a szívünket is. Az itteni, igen bonyolult politikai viszonyok újabbán fojtogatnak mindnyájunkat, de azért még továbbra is kedves, megértő és mindenek felett befogadó ez a drága ország. Itt minden magyar magyar lehet! Itt anyanyelveden beszélhetsz, itt argentin barátaid is eljönnek az 56-os tiszteletadásra. Ma is itt vannak!

Ez egyszer velünk tartott egy magas rangú magyarországi küldöttség is: **Répás Zsuzsanna** Nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár vette át a szót, Zombory István székházunk elnöke köszöntő, fogadó szavai után. Elkezdődik az előadás. Fullasztó csend uralkodik. Majdnem mindenki figyel, izgalom reszketteti a fellépők izmait. Elkezdődött az ideji tiszteletadás.

Mindszentyt mindenki ismeri. Vagyis van, aki csak hallásból, van, aki valamikor elolvasta emlékiratait, de van a legfiatalabbak közt olyan, aki most hall róla először. Ahonnan nézed, megható! Van olyan is, aki még nem hallott az ÁVH-ról, a megtorlásról sem. Hát most erről lesz szó, figyelni kell! A krónikák, a kis háttörzongató jelenetek követik egymást, mintha ez a tanúságtétel mindennapi lenne!

Hiszen nekünk egyértelműen az, mert hozzá vagyunk szokva: minden évben ilyenkor feléled bennünk a Szabadságharc lelke. Várjuk! Mi sem felejtjük el! Még azok sem, akik már itt születünk az új hazában. Jómagam már ahhoz igazítottam életemet, hogy minden évben ismét fel kell ébresszem a tartalmas múltunk erejét a közösségem előtt. Szüntelen kutatás, érdeklődés és olvasás eredménye mindenegyes műsor. Ha utána legalább néhány nézőben sikerült izgatottságot teremteni, el van érve a cél! Aprólékos, tudatos munka ez. Abban a meggyőződésben fejlődik, amely majd továbbad üzenetet, feladatot! Kevés emberben fogamzik meg a magocska. Épp elég, hiszen erről van szó. A továbbadásról!

A bemutatott anyag megdöbbenhetett, feldobhatott, túl reálisnak hathatott... nem baj... pont ezt akartuk elérni azok, akik minden alkalomkor vállaljuk a továbbadás tikkát. Sok-sok év kell még elteljen ahhoz, hogy gyökeret növezzsen majdnem mindnyájunkban! Másfél óra hosszán át nem volt szó másról, mint az 56-os Szabadságharcunkról, a magyar öntudatról, a megmaradás szózatáról. A hallgatóság átvehette a történeteket, átélhette Mindszenty bíboros lelkipásztori munkáját és kálváriáját is, valamint a hírhedt ÁVH szörnyű, félelmetes eposzát.

Az előadást követően vacsorát fogyasztottunk. Mindenesetre abban a lelkületben, amely aznap minden józan magyarban újjászülethetett: hazaszeretet, szabadság, jogéhség és öntudat! Közben kolóniánk tagjai meghallgathatták **Kocsis Attila** osztályvezető szívhezszóló gondolatait. Az ilyen találkozások egy jövőbe tekintő utat nyithatnak, s kétségtelenül az elkövetkező évtizedek sorsát változtatják fel. E vázlat egymagában még nem teljes mértékben határozó, de hozzásegít az érdemes kapcsolatok felépítéséhez, a magyar szétszórtság fogalma végleges elfogadásához s ezentúl annak elkerülhetetlen következményei józanabb, együtt érzőbb kezeléséhez.

Bizonyos értelemben hihetetlen, másrészt pedig előrelátható: **vagyunk, összesodor minket a sors szele! Vagyunk és leszünk, mindhalálig!**

„Portré” 2010

Káprázó, fellegekbe néző városroncsok.
Halálillat, virágbűz és füstölő rongyok.
Szikra, dörej, cementporos kisporontyok.
Kapu-ablak-ajtó, őszleves maradákok.
Üvegszilánk, szétrobbantott tetőkonyok.
Lángos papírhegyek, ártatlan kőbarikádok.
Gennyes betűsorok, vörös tudásboncok.
Elégett kocsi-villamosok... életromok.
Templomrekesz, kábelarab, házcafrangok.
Magasból lerántott parázs: a hulló csillagok.
Egy cipőcske-kabátka, gyermek vérnyomok.
Széttört falak, sebes zsákok, ágyúgolyók.
Apró kezek, konyhakések, rozoga pisztolyok.
Régi puskák, hős óvodás Molotovok.
Széttört kertek, hullateszt fákoporsók.
Rögtönzött temetők, sírok, rémek: páncélosok.
Verejtékes november, ötvenhatos utcasarkok.
Szennyőr-izes faluszél, drótbá akadt csontok.
Kegyetlen gereblyeföld, szögesdrótos határok.
Csodálkozó, hamuvá vált szennyesztergályok.
Öngyilkos-bátor ének: végtelenbenéző arcok.
Hideg-csend-éj... széttaposott országfoltok.
A szabadságbücsűszatók.

Zólyomi Kati, műsorfelelős

▲ Vidám fiatalság

Még mielőtt e kedv kialudt volna, két díszmagyar lányka behozta a pislákoló kisgyertyás liliomunkat: befejezésül megkapó táborúts részei lehettünk. Nem is lehet szebb zárót elképzelni egy ennyire magyar cserkészesthez...

Az emberek nekünk fejezték ki hálájukat munkánkért, mi pedig köszönjük mindenkinek a támaszt, a jelenlétet, a pozitív hozzáállást, minden egyes szívből fakadó tapsot, a nevetést, mert „*tükör*” voltunk egymás tekintetében! Ahogy volt alkalmam kifejezni bálnyító szavaimmal is: boldog voltam!

Az 54. Cserkészbálunk rendezőbizottsága nevében:
Zólyomi Kati

UI.: Azon tünődöm, hogy egy-két célunk még nem teljesült. Évek óta észrevettük, hogy egész nemzedékek már nem járnak a cserkészbállokra: a 40-50-60 évesek. Helyüket az idén egy másik cserkészvezetői baráti csoport (harmint néhány évesek) foglalta el: egy nagy asztal körül a csendesebb, 1. emeleti teremben. Néhányan apró gyermekekkel jöttek el a bálra (Kerekes, Colliá, Ughy családok). A Kolomp táncgyűttes tagozata is megjelent teljes számban - sejtjük, hogy ez mostantól már mindig így lesz...

Képanyag Baltházár M. és szerző

SZÉP ÉLELEM, CSERKÉSZÉLELEM

„AZ ÉRTÉKMENTŐK”

Jelenábrázolás: F fiatal vezetők ideje kezdődik! Cserkészparancsnokság átadás a 18. Bartók Béla csapatnál

Csodálatos dolgok történnek! Sokszor azt hisszük, hogy vége mindennek. Hogy nincs megoldás, hogy fogyunk és csúszunk az eltűnés felé. Ellenben szemmel láthatólag előttünk bontakoznak ki a megoldások!

Ez esetben az **argentínai magyar cserkészcsapatok élete** talán legfontosabb metamorfózisa meglepett tanúi lehettünk: a parancsnokság átadása megrázó, elgondolkodtató ceremóniájának! Főleg ilyen alkalomkor, amikor egy igen fiatal, de megbízható, igazi elvekkel rendelkező új cserkésztestvállal komolyan megtisztelő szerepet. Cserkészei felé, de a közösség felé nagy, átgondoltan kitartó munkát kell majd végezzen küldetése alatt. **Zaha Tamás cst.**

Tamás cst. átadta a csapatvezetést **Lajtaváry András cst.**-nek.

Az új vezető tíz lényeges kérdésre tíz alapvető választ adott.

HUFI: Meséld el röviden, hogy készültél fel erre a napra!

Lajtaváry András: Ezt a napot már nagyon régóta vártam, mivel igazából már fél éve vezetem a csapatot. Viszont a parancsnoki átadás alatt vettem észre, hogy valóban mennyire nagy felelősséget veszek magamra.

H: Amikor előre gondolsz, mármint a most kezdődő parancsnokságra, milyen fogalmak lépnek előtérbe?

LA: Főleg a magyar beszéd, ami egyre nehezebben megy. És a közmunka a vezetők között. Nemcsak a tagokra kell nézni,

figyelnem, hanem magunkra is, a vezetőkre: ha jó a hangulat köztünk és jó a kapcsolat, akkor jobban is fogunk tudni működni mint vezetők, és a tagok ezt érzik.

H: Amikor cserkészkollégáidra gondolsz, mire lenne a leginkább szükséged?

LA: A rendes csoportmunkára. Ahogy mondtam az előbb, fontos, hogy jó legyen a kapcsolat köztünk. Néha ezt nehéz elérni, mivel sokszor olyan helyzetben vagyunk, hogy le kell szidni a másikat, és ez okozza a rossz viszonyt. Ha mindannyian felelősen végezzük dolgainkat, és tényleg vállalunk felelősséget, akkor a munka megoszlik, és nem jelent terhet. Arra van szükség, hogy mint csoport dolgozzunk, mindenki segítsen - és együtt húzzuk a szekeret!

H: Írd le röviden, mik a terveid a Bartók Béla csapattal.

LA: A terveim: klassz és különleges, vagány programokat szervezni, egy kicsit változtatni a „normális” rendszeren és több jó élményt nyújtani a gyerekeknek. Számomra az élményekkel tanul a legjobb az ember. Ez nemcsak jó programokat jelent, hanem azt is, hogy gyakrabban utazzunk, táborozzunk, vagy kiránduljunk. Ráadásul ez a legjobb ösztönző eszköz ahhoz, hogy a gyerekek csupa jó dolgot beszéljenek a cserkészetéről, ne szégyelljék és lelkesen jöjjenek tovább.

H: Közelednek a hagyományos vk-táborok. Mit kéne a legsürgősebben tenned, hogy a csapatod gazdagodjon és vezetői gárdád erősödjön?

LA: Motiválni a jövőbeli vezetőket, hogy jöjjenek minden szombaton, egy klassz gárdát alakítani, és hogy jól megértsük egymást!

H: Aránylag számos kiscserkészed van! Mit képzelsz el, vagyis mit szeretnél átadni mostantól, a cserkészkorú jövőjükre gondolva?

LA: A rendes magyar beszéden kívül nagyon fontos átadni azt a lelkesedést a cserkészetért, azt, amely az erőt adja ahhoz, hogy tovább folytassuk ezt a különleges munkát. Ha érezzük és szeretettel adjuk tovább - akkor működni fog. Nem szabad csak muszájból csinálni.

H: Mondd el röviden, konkrétan miért vállaltad el a csapat vezetését?

LA: Az az igazság, hogy egy óriási nagy felelősség, nagy munka és irtó sok időt kell rászánni. Eleinte nem voltam meggyőződve, hogy vállalam, de ha nem mi csináljuk, akkor ki? Ezért jöttünk össze a többi vezetővel, és megalakítottuk a **Hontalan Galamb őrösöt**, aminek én vagyok az őrösvezetője, de teljesen demokratikusan és egyenrangúan foglalkozunk. Ez azért jó, mert ha valamikor el kell hagynom a csapatot, akkor csak őrösvezető-váltásról lesz szó, mivel a munkabeosztás már megvan.

H: Mit hálálsz meg a HUFI-n keresztül **Zaha Tamásnak**, az előző parancsnoknak?

LA: Elsősorban azt, hogy majdnem négy évig vitte előre a csapatot, sikerült elvinnie az egész csapatot USA-ba a központi Jubi-táborra, és nagyon klassz táborokat szervezett! Tamás nagyon jó hangulatot hozott a csapatba, pozitívan hatott a gyerekekre, és azt ma is lehet látni rajtuk. És főleg azt köszönöm meg, hogy parancsnoksága átadása után is tovább jön cserkészetre és lelkesen segít, ahol kell.

H: Mit üzensz vezetői gárdának?

LA: Annyit, hogy köszönöm, ő nélkülük egyáltalán nem lehetne semmit se csinálni!

H: Mit üzensz a csapatod tagjai szüleinek?

Ünnepélyes átadása a stafétabotnak...

LA: A szülőknél nagyon köszönöm, hogy bíznak bennünk. Nagyon kérjük, hogy támogassanak, hogy lelkesítsék a gyerekeiket, hogy beszéljenek magyarul, hogy értékeljék, mennyi jót ad a cserkészet. És ne felejtsek el, hogy sok időt szánunk a gyerekekre, sok szeretettel! Akkor van sikere a munkánknak, ha vezetők és szülők együtt dolgoznak.

András mindig jókedvű, tiszteletteljes és szókimondó, fáradhatatlan munkaerő és hűséges barát. És nincs egyedül, szóval jó munkát fog végezni!

Gratulálunk, sok türelmet és szeretését kívánunk neki!

**A KÖRS nevében:
Zólyomi Kati cst.**

Immár új parancsnoka van a 18.sz. Bartók Béla csapatnak!

„Az embereket csak szeretve lehet jobba tenni”
Böjte Csaba

A 60 ÉVES ZIK ÉVZÁRÓJA

November 3-án, szokatlan hőségben, a Hungária MIK-szobában jöttünk össze. A Zrínyi Ifjúsági Kör évzáró programját a Kör elnöke, **ifj. Zaha Sándor** nyitotta meg.

Számos szülő, nagyszülő és barát előtt a hétfői magyar iskolák szerepéről szólt: „A szórványban élő magyarság bátyái lehetőséget adnak annak, hogy a következő nemzedék is hű maradjon a szellemi, lelki és nyelvi örökséghez, amit elődeinktől kaptunk.”

Megkondult a ZIK harang, a kolomp, és bevonultak a diákok, tanárok. Az év elején megbeszéltük, hogy a Kör 60. születésnapját 60 népdal tanulásával ünnepeljük. Ezek közül egy csokor képezte az évzáró műsor alapját.

Elsők az **óvodások** voltak: a kislányok saját díszítésű pártákkal, a legénykéik magabiztos kiállással. **Kiss Bori** és **Honfi Juló** szeretetteljes irányításával, cérnavékony, de harsogó hangokkal hallhattuk tőlük a „Cifra palotát” és egy sorozat gyermekdalt. Szívesen hallgattuk volna még őket tovább, amikor meghajoltak, játékuk végét jelezve.

A **Szilvák**, a kislányok, fejükön kalap, „Lipim-lopom a szőlőt”-tel jöttek be, és dobogással, tapsal adták elő dalaikat. A **Mogyorók** a „Mondjam még?” c. verset mosolygós arccal és rajzaikkal játszották el.

Az **összes lány** karikázója következett, az „Elvesztettem zsebkendőmet” dallamára. Majd egy pünkösdi játék és újabb karikázó után meghajoltak, és helyükre visszültek - illetve mégsem: az egyik kis legény, majd az **összes fiú**, „csúfolódó” párbeszédet kezdett:

Fiú(k): - Lányok, lányok, földi boszorkányok!//...

Ám nem maradhatott el a lányok válasza:

Lány(ok): - Hej, ezek a legények, nem legények, lepények!

Majd a „Csóri kanász a dombon, játszik a botjával” dallamára a fiúk ügyes táncukat mutatták be. A **Gesztenyék** a megtanult dalokat furulyán adták elő. A **Tanítók** is besegítettek, hogy a 60 dal kikerkedjen: „Nézd meg lányom, nézd meg jól”-lál léptek fel.

Ezek után az egész Kör „Hogy-a-csibét” játszott, és a záró képre mindenki beállt a színpad közepére. A „Tavaszi szél” dallamára az „Aldásodat kérjük, Urunk, itt állunk előtted, Te alkottál, Te vezettél, áldd meg a te néped” egy-egy versszakát egy óvodás, egy elemista és egy középiskolás diák énekelte el.

Az idei ösztöndíjasok (**Szilvássy Tamás** és **Manen Teo**) hagyományos bú-

csúztatása után köszöneteket mondtunk. Lehetetlen lett volna tanárokat, szülőket, diákokat egyenként megnevezni: kiemeltük **Benedekné Marikát**, aki a tanítók továbbképzését idén is elvállalta. És nagyon különösképpen, az épp nálunk látogatóban lévő **Nt. Écsi Gyöngyinek** fejeztük ki hálánkat. Egy hónap alatt csodát művelt közöttünk: megtalálta, összeállította és betanította a megfelelő keretet, hogy egész évi munkánk javát előadhassuk.

A szorgalmasan járók díjazása és a bizonyítványok kiosztása zárta az örömteljes órát.

60-ik évünkben a jövőbe nézünk: mi a célunk, a munkát miért folytatjuk? Íme az üzenet, és idézem a Kör elnökét: „Kérjük a Jóistent, hogy őrizze meg a Zrínyi Kör, tanárait, vezetőit és diákjait. Adjon a családoknak erőt, hitet, hogy gyermekeiket szigorú szeretetben neveljék, hogy adják át azt a magyarságszeretetet, amit a szüléktől kaptak, vigyázzanak az anyanyelvre, beszéljenek a lehető legtöbbet magyarul a gyerekekkel, és hogy legyenek meggyőződött tagjai ennek a Buenos Aires-i közösségnek, aminek fennmaradásán már több évtizede nagyon sokan nagyon sokat dolgoztak és dolgoznak.” **Gorondiné Meleg Judit**

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

KÉK, SÁRGA, PIROS, FEHÉR, ZÖLD...

Melyik a kedvenc színed? Szín... Színek... Mennyi életet adnak. Mennyire más a mindennapunk, ha színes. Mennyire más minden, amikor kék az ég, süt a nap, sárga napsugár simogat minket, és nem szürkeség vesz körül. Milyen csodás, amikor szivárványt látunk, azt a sokszínű félkört az égen: piros, narancssárga, sárga, zöld, világoskék, sötétkék, lila... csodás színek. A múltkor azon gondolkodtam, mennyi kifejezés van magyarul ezzel a szóval: **szín**.

Ha valami **színes**, az nemcsak annyit jelent, hogy sok színe van, hanem azt, hogy változatos, élményekben gazdag, hangulatban dús valami. Sokféleséget fejez ki. A sok szín tényleg vidámít, jó kedvet, energiát ad, nem? A sok szín egy új szót képez: **sokszínű**. Ami éppen azt jelenti, hogy változatos. Például mondhatjuk, hogy cserkészbalunk sokszínű és színvonalas volt. **Színvonalas**. Remek kifejezés. Magas színvonalon álló. De mi a színvonal? Valaminek a felső szintje, síkja. Ami fent van, és amit látok, annak színei vannak. Látom színeit. Az remek.

A **szín** egy igazán feltűnő jelenség, felfigyelnek rá, jelenléte fontos, hathatós. Milyen jó az a kifejezés, hogy **A király színe előtt**, tehát közvetlen közélről, szemtől szembe. A **helyszínen**. Ott, ahol az események történnek.

És ha azt mondjuk, hogy **Semmi szín alatt**? Ez annyit jelent, hogy semmiképpen sem, ez egy nagyon kemény tagadás. Mert ha a színek alatt sem vagyok hajlandó valamire, a színek, amelyek olyan hihetetlenek, akkor aztán semmiképpen sem. Aztán azt is mondjuk: **A tenger felszíne** fölött. Hiszen a felső vízrétegnek más színe van. Ez is logikus. De van egy ennél érdekesebb kifejezésünk is. A ruhának van **színe és visszája**. Melyik a ruha színe? Az, amelyik szép színes, használatkor a ruha kívülre, felülre kerülő oldala. Hát persze, az élő, erős színű oldaláról van szó, más nem is lehet.

Ugye színes a magyar nyelv? De még mennyire! Hogyan fejezzük ki magyarul azt, hogy valami semmi szennyező anyagot nem tartalmaz, valami teljesen tiszta, kizárólag a szóban forgó anyagot tartalmazza? **Ruhája szintiszta selyemből** van. **Szintiszta magyar**. Csak magyar vér van benne. Vagy átvitt értelemben: **Amit mond, az szintiszta igazság**.

De beszélhetünk a **színházról, színdarabról, színpadról, színészekről** is. Színpadon való előadás. Színes, változatos, élménydús pillanat. Milyen jól beleillik az a szó, hogy **szín**. Milyen színesen írja körül a helyzetet. Milyen más nyelv veszi bele ezekbe a kifejezésekbe azt a szót, hogy **szín**?

De létezik ilyesmi is, hogy **színleg jobban van**, ami annyit jelent, hogy látszólag jobban van. Mert a színeket látom, észreveszem. És vajon mit jelent az az ige, hogy **színlel**? Ez nem éppen egy jó dolog. Ez annyit jelent, hogy úgy tesz, „mintha”, szint mutat, bár igazában szürke... Mások megtévesztése végett úgy tesz, mintha valamit cselekedne, de nem! **Barátságot színlel**. Vigyázz, mert ez nem jó!

És milyen a **kétszínű ember**? Csak gondolkozz. Ha két színed van, két különböző dolgot mutatsz. Szereted is, meg nem is, haragszol is, meg nem is, mosolyogsz is, meg nem is. Tehát nem vagy őszinte, két arcod van, két színed van. **Nem jó kétszínűnek lenni, legyenek elveid, légy szintiszta magad és hű az elveidhez.**

Wass Albert:

Nagyapám tanítása

- Idefigyelj - mondta komoran -, ha egyszer megígérted valakinek, hogy ekkor és ekkor itt vagy amott leszel, és nem vagy ott időben, csak két mentésed lehet: meghaltál, vagy olyan beteg vagy, hogy mozdulni se tudsz! Hogy nem haltál meg, azt látom. Nos, mi a betegség, hadd hívjam a doktort?

A percek is számítanak...

Elmondtam neki szorongva ott a sötétben, hogy mi történt. Nagyapám szó nélkül végig-hallgatott. Mikor aztán kifogytam a szóból, megszólalt. Súlyos, lassú beszéddel.

- Idefigyelj - mondta. - Vannak emberek ezen a földön, akik úgy dobálják ide-oda a szavakat, meg az ígéreteket, hogy azoknak semmi értékük nincsen többé. Mi, Wassok nem ezek közé tartozunk. Ha mi mondunk valamit, az áll, mint a sziklakő. Ha mi a szavunkat adjuk, azt tartjuk is, ha belepusztulunk is! Érted?

- Értem - hebegtem megrendülve.

- Dehogyan érted - csapott le reám a szava -, de elmagyarázom úgy, hogy megértse.

Látod itt a mellényem zsebében az aranyórát? Nagyapámtól kaptam, amikor leérettségiztem. Amikor leérettségizel, a tied lesz. Ez az óra számomra minden csebecsénél értékesebb. De ellophatod. Visszaadhatod, vagy megtérítheted az árát. Ellophatod valakinek a lovát, a tehenét, ökrét, vadászpuskáját. Mindenét ellophatod és visszaadhatod megint, vagy megtérítheted az árát. Csak egy valamit, ha ellopsz valakitől, nem térítheted meg soha.

S ez az idő!

Ha valakinek az idejét lopod, azt úgy megloptad, hogy soha jóvá nem teheted. A várakozásban eltelt időt semmi hatalom a földön nem hozhatja vissza. Nincs, eltelt, vége. Örökre elveszett, és te voltál az, aki a jövőtehetetlen veszteséget okoztad. Érted?

*

Derűsarok:

Katonai kiskaté pilótáknak és tüzéreknek

- A repülés határai a világűr és a talaj; tessék a kettő közt repülni.
- Az automatikus pilóta, még akkor is, ha elromlott, képes a gépet pontosan elvezetni a zuhanás helyére.
- Nem jó kiugrani ejtőernyővel az éppen lebombázott helyre.
- Lehetőleg az ellenség felé kell célozni.
- Ha az ellenség lőtávolságban van, akkor mi is.
- A lövedék nyomjelzője hasznos mind a két félnek.
- A lövedéket nem érdekli a célpont rangja.
- Csak az ellenség gonosz; ezt az ellenség is állítja.

(Köszönet Süllős Lajos)

Nos, ha azt mondom: **színét se lássam!** - ez annyit jelent, hogy azt az illetőt látni se akarom, közelemben ne jöjjön. A színe, az a külseje, amit legelőször látok meg. Tehát nyomát sem akarom látni. Milyen festményi ez a nyelv. Mert tudjuk, milyen szín a fekete, de ha nagyon fekete, azt mondjuk **koromfekete**. És ha nagyon fehér, akkor **hófehér**. Ez így egymagában egy szín. Nagyon fehér, szintiszta fehér. Aranysárga. Narancssárga. Rozsdabarna. Rozsdavörös. Veres, véres, vörös. Piros, pirkadat, parázs.

Színes a mi anyanyelvünk! Színes a mi Buenos Aires-i magyar közösségünk! **Sokszínű!** Így, egybeírva!

Ami az íróasztalon maradt:

Reményik Sándor:

A szőnyeg visszája

Kétségbe esem sokszor én is
A világon és magamon,
Gondolva, aki ilyet alkotott:
Örülten alkotott s vakon.

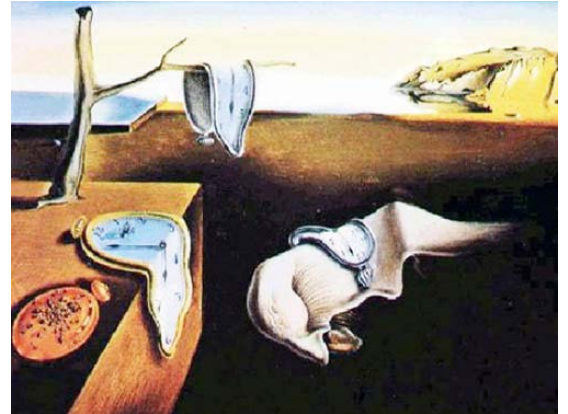
De aztán balzsamként megnyíhít
Egy drága Testvér halk szava,
Ki, míg itt járt, föld angyala volt,
S most már a mennynek angyala:

„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha - legszebb perceinkben -
A színéből is - valamit.

Értettem. Úgy megértettem, hogy attól a naptól kezdve, ha valakinek szavamot adom, hogy ekkor és ekkor itt vagy amott leszek - akkor már ott vagyok öt perccel azelőtt, még ha vénasszonyok esnek is az égből, ahogy drága jó nagyapám szokta volt mondani. Erre neveltem gyermekeimet és unokáimat is. Nem azért, mert késni neveltség, hanem mert több annál. Aki öt percet késik, az öt percet ellop valakinek az életéből, amit nem tehet jóvá soha.

- A megbízható embert még ellensége is tiszteli - mondta volt nagyapám -, mert a megbízható ember a társadalom sziklaköve, amire országot lehet építeni. A többi szemét, amit elfű a szél...

(Köszönet Schirl Pál)

Az idő múlása (Salvador Dalí)

Megkérdeztek egy idős házaspárt, hogy hogyan képesek 50 év után is elviselni egymást...

Ezt válaszolták: Nos, uram, tudja, mi abban az időben nőttünk föl, amikor ha valami nem működött, azt megjavították, nem pedig eldobták...

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos
4799-8437 - nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19-21 óra

33/34 Kállay Miklós: Magyarország miniszterelnöke voltam 1942-44. - I-II.
37 Erdélyi köszöntő (Nyirő, Makkai, Tamási, Dsida és mások)
61 Horváth Árpád - Kováts Zoltán: A haditechnika évezredei
271 Fábry Zoltán: Merre vagy, Európa? Kisebbségek a vádlottak padján
725 Bánffy Miklós: Farkasok
763 Wassermann, Jakob: Kerkhoven harmadik élete
1049 Szalay Jeromos: Igazságok Közép-Európa és Magyarország körül
1143 Maklár László: Egy honvédtiszt XX. századi magántörténelme
1352 Mikszáth Kálmán: Nagyobb elbeszélések I.
1441 Lengyel Dénes: Új élet hajnalán (mondakönyv)
1802 Bóna István: A hunok és nagykirályaik
2189 Maugham, Somerset: Az ördög sarkantyúja
2635 Corsary, Ly: Emberek fehérben
2637 Márai Sándor: Napló 1958-1967
2889 Csik Ibolya Dr.: Magyar karrierek Caracastól Honoluluig

En castellano
S- 83 Harsányi, Zsolt: Magdalena
S- 96 Brion, Marcel: La vida cotidiana en Viena en la época de Mozart y Schubert
S-268 Márai, Sándor: La extraña

DVD:
DVD-33 Az én lányom nem olyan (Kabos Gyula, Tolnay Klári, Ráday Imre)
DVD-37 Árvácska - Mórincz Zsigmond regénye után
DVD-40 Az emigráns. Márai Sándor élete játékfilmen

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com
Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.
Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórakban.